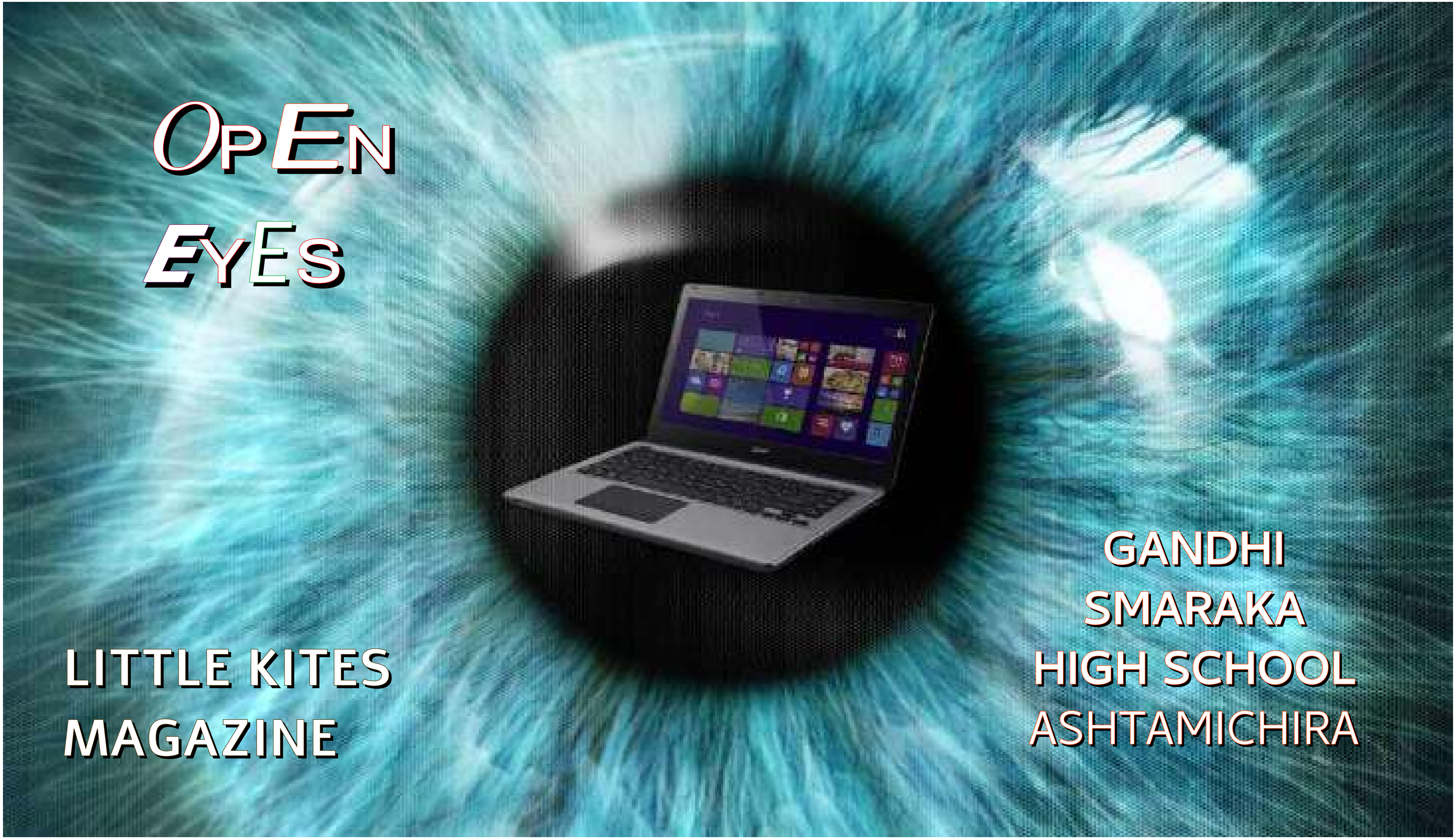
OpEn
EyEs
LITTLE KITES
MAGAZINE
GANDHI
SMARAKA
HIGH SCHOOL
ASHTAMICHIRA

☏ : 0480 - 2890644

GANDHI SMARAKA HIGH SCHOOL

ASHTAMICHIRA - 680 731

THRISSUR (Dist), KERALA

C. No:

Date 22.01.2020

പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്കൂളിൽ കൈറ്റ് ക്ലബ്ബിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഓപ്പൺ ഫെയ്സ് എന്ന പേരിൽ ഒരു മാഗസിൻ തയ്യാറായിവരുന്നു. വിജ്ഞാന വിസ്ഫോടനത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കാഴ്ചകൾക്കുനേരെ കൺതുറന്നിരിക്കാനും, ചതിക്കുഴികൾക്കെതിരെ ജാഗ്രത പാലിക്കാനും നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് കഴിയട്ടെ. ഈ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ അതിന് വഴിതെളിക്കട്ടെ

ആശംസകളോടെ

P. Lekha

(Seal: GANDHI SMARAKA HIGH SCHOOL, ASHTAMICHIRA)

HEAD MISTRESS
GANDHI SMARAKA HIGH SCHOOL
ASHTAMICHIRA

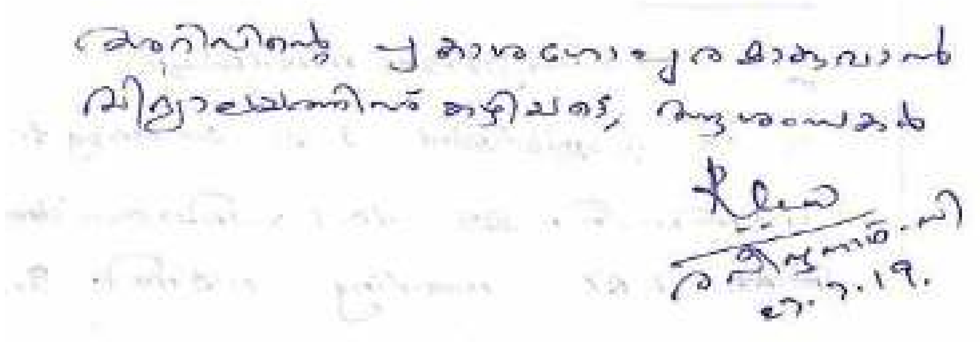

പ്ലാറ്റിനം ജ്ജൂബിലി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രി സി.രവീന്ദ്രനാഥ് നടത്തിയ പ്രഭാഷണം.

പ്രിയരേ,

ഗാന്ധിയൻ വിദ്യാഭ്യാസ ദർശനങ്ങൾ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന അഷ്ടമിച്ചിറഗാന്ധി സ്മാരക ഹൈസ്കൂളിലെ പ്ലാറ്റിനം ജ്ജൂബിലി ആഘോഷത്തിൻെറ ഉദ്ഘാടന വേളയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചതിലുള്ള ഹൃദയം നിറഞ്ഞ

സന്തോഷം ഞാൻ ആദ്യമായി രേഖപ്പെടുത്തുകയാണ്. എങ്ങും പച്ചനിറമുള്ള ഗ്രീൻ പ്രോട്ടോകോൾ വളരെ വ്യക്തവും കൃത്യവുമായി പാലിക്കുന്ന ഒരു സ്കൂളും കൂടിയാണ് ഗാന്ധി സ്മാരക ഹൈസ്കൂൾ എന്നതിൽവളരെ

സന്തോഷമുണ്ട് ഗാന്ധി സ്മരണകൾ
ചരിത്രത്തിലൂടെനിലനിൽക്കുന്നുഎന്നത് മാത്രമല്ല നമ്മുടെ
എല്ലാം പ്രിയങ്കരനായ അച്യുതൻമാസ്റ്ററുടെ നേതൃത്വത്തിൽ
ഒരു ഗാന്ധി മ്യൂസിയം ഈ സ്കൂളിന് അകത്ത്
തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത് ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യം
കൂടിയായി ഞാൻ കാണുകയാണ്. മഹാത്മാഗാന്ധി സ്വപ്നം
കണ്ടത് നല്ലൊരു മനസ്സിനെയാണ് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ
എല്ലാ സ്പന്ദനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു മനസ്സ്, ഈ
രാജ്യത്തെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ഉണ്ടാകണമെന്ന്
ആഗ്രഹിച്ച വ്യക്തിയാണ്. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട
ഘടകം ഈ സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാംഎല്ലാം ഉൾക്കൊണ്ട
മതനിരപേക്ഷ മനസ്സാണ്. അത് ഈ രാജ്യത്ത് മുഴുവൻ
മനുഷ്യർക്കും ഉണ്ടാകണമെന്ന് മനസ്സുനിറഞ്ഞ് ആഗ്രഹിച്ച
അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണകൾ ഉള്ള ഒരു സ്കൂൾ തീർച്ചയായും
ഇന്ന് ഏറ്റവും പ്രസക്തമായ ഒരു വിദ്യാലയമാണ്. ഇവിടെ
അറിവിന്റെ പ്രകാശഗോപുരം എന്നും നിറഞ്ഞു നിൽക്കട്ടെ
എന്നാണ് എനിക്ക് ആഗ്രഹിക്കാൻ ഉള്ളത്. തീർച്ചയായും
ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ പൊതു വിദ്യാഭ്യാസ
സംരക്ഷണ യജ്ഞം ഇതുതന്നെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്
എന്ന് പറയാനും സന്തോഷമുണ്ട്. ലോകത്ത്
വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പലരീതിയിലും പലരും നയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സാമ്രാജ്യത്വം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ നയിച്ച ഘട്ടത്തിൽ കൊളോണിയൽ വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന് പറയും. ആ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം നേരത്തെ മഹാത്മാഗാന്ധി ലക്ഷ്യമിട്ട നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് മനസ്സ് ചക്രവാള തോളം ഉയർത്തണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച വിദ്യാഭ്യാസം അല്ല മറിച്ച്. സാമ്രാജ്യത്ത്വത്തിൻെറ താല്പര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജനത വളരണം എന്നുള്ളതാണ്. കോപ്പറേറ്റീവ് വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന് പറയുന്നത്, കോർപ്പറേറ്റുകളുടെ താല്പര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മനസ്സ് വളർത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം എന്നുള്ളതാണ് മൂലധനം നയിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം എന്നു പറയുന്നത് മൂലധനത്തിന് താല്പര്യം നിലനിർത്തുന്ന ജനത വളരണം എന്നുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ ചിത്രത്തിൽ പലവിദ്യാഭ്യാസത്തെയും നമ്മൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നാണ് കേരളത്തിൽ ഇപ്പോ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ യജ്ഞം എന്ന രീതിയിൽ നടപ്പിലാക്കി വരുന്നത്. അതിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ നയിക്കുന്നത് കേരളത്തിന്റെ ആവാസവ്യവസ്ഥയിൽ വിളിക്കുന്ന ജനങ്ങളാണ് എന്നുള്ളതാണ് പ്രത്യേകത. ആവാസവ്യവസ്ഥയിൽ ജനങ്ങളാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ വെക്കുന്നത് ഇത്തരത്തിലുള്ള വേളകളിൽ ഈ നാട്ടിലെ മുഴവൻ മനുഷ്യരും പങ്കെടുക്കുന്നു. ഈ സ്കൂളിന്റെ നിരവധി

പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ. നാട്ടിൽ മുഴുവനും ജനങ്ങൾ പങ്കെടുക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ പങ്കെടുക്കുന്നതിന് ജനകീയ വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന് പറയുന്നത്. ലോകത്തിൽ അത് പൂർണമായി വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ ഉള്ളു. താൽപര്യങ്ങളുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ രീതികൾ ആണ് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുക. ഇവിടെ ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യം എന്നുള്ളതാണ് പ്രത്യേകത. ഈആവാസവ്യവസ്ഥയിൽജനങ്ങളുടെതാൽപ്പര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ,പ്രക്രിയയിലൂടെവളന്നു വന്ന കുട്ടികപുതിയതലമുറഈആശവിനിമയവ്യവസ്ഥയിൽ പാരിസ്ഥിതിക സ്പന്ദനങ്ങളും ,ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്വപ്നങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു തലമുറ ആയിരിക്കും. ആ തലമുറയുടെസംസ്കാരത്തെയാണ്പറയുന്നത്മതനിരപേക്ഷ സംസ്കാരം എന്ന്. കേരളത്തിലെ പുതിയ തലമുറ യെഅന്വേഷണത്തിൻെ്റ തലത്തിലേക്ക് എത്തിക്കാനാണ് പുതിയ പാഠ്യപദ്ധതിയിലൂടെ നമ്മൾ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഓരോകുട്ടിയുംബൈഹാർട്ട് പഠിച്ച് പരീക്ഷ എഴുതി എ പ്ലസ് കിട്ടുകഅതുവളരെലളിതമായപ്രക്രിയയാണ്.അതിനപ്പുറ

ത്തേക്ക്കുട്ടിയുടെചിന്തയെവളർത്താൻ,തലച്ചോറിനെ
വളർത്താൻ നമുക്ക് കഴിയണം, കഴിയും. അത്
കഴിയണമെങ്കിൽ കുട്ടിയുടെ അന്വേഷണ തൃഷ്ണ
വളർത്തിയെടുക്കണം. അന്വേഷണമാണ് നമ്മുടെ ചിന്തയെ
വളർത്തുന്നത്,
തലച്ചോറിനെവളർത്തുന്നത്അന്വേഷണഭാവമാണ്.ഇവിടെ
യാണ്ഹൈടെക്ക്ലാസിൻെ്റപ്രത്യേകതവരുന്നത്അധ്യാപർ
എല്ലാം അധ്യാപകർ എല്ലാം ആ തലിലേക്ക് വളരണം.
നിങ്ങളുടെ ക്ലാസുകൾ ഹൈടക്ക് ക്ലാസുകളായി മാറുമ്പോൾ
ഒരോ ക്ലാസ്സും ലോകത്തിൻെ്റ എല്ലാ കോണിലേക്കും
തുറന്നിട്ടിരിക്കുകയാണ് എന്ന് ഓർമ്മവേണം. അങ്ങനെ
ലോകത്തിൻെ്റ ,അറിവിൻെ്റ സ്രോതസ്സുകളിലേക്ക്
തുറന്നിട്ട ആ കിളിവാതിലിലൂടെ അറിവുകൾ വന്ന്
നിറയുന്ന ഇടമാണ് എൻെ്റ ക്ലാസ്സ് എന്ന് പറയാൻ ഓരോ
അധ്യാപകനും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും കഴിയണം.

ഗാന്ധിസ്മരണകൾ ഉറങ്ങുന്ന മുറ്റത്ത് ഈ സ്കൂളിനെ
ഇതുപോലെവളർത്താൻ മാനേജരെ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്സി
ൻെ്റയും
പിടിഎയുടെയുംനേതൃത്വത്തിൽശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്എന്ന്അറി
ഞ്ഞതിൽ വളരെയധികം സന്തോഷമുണ്ട്. അത് കൂടുതൽ

കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കണം. ഈ സ്കൂളിൽ വന്ന് എല്ലാവർക്കും സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റെ എല്ലാ ആശംസകളുംനേർന്നുകൊണ്ടുവളരെസന്തോഷത്തോടുകൂടി,അഭിമാനത്തോടു കൂടി പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തതായിഅറിയിക്കുന്നു.

നമസ്കാരം.

ആത്മധൈര്യം ആണ് വിജയം.

കറുത്തിരുണ്ട ആകാശ മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ണ് പൊത്തി കളിക്കുന്ന സൂര്യൻ എങ്ങും ഇരുട്ടാകുന്ന അനന്തതയിൽ പുതച്ച് ഇരിക്കുന്നു. ആർദ്ര മാർന്ന ഇളം കാറ്റുകൾ പുൽമേടുകൾ തലോടിക്കൊണ്ടി ഓടുന്നു. എങ്ങും നിശബ്ദം .ജനലരികിൽ ചാരിയിരുന്ന് രമ്യ വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു ആ സുന്ദര മാർന്ന പ്രകൃതിയെ നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് അവൾ പോലുമറിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ തുടുത്ത ആ കൊച്ചു കവിൾ തടങ്ങളിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകുമ്പോൾ ആ കണ്ണുനീരിന് പറയാനുണ്ട്... ഒരു നീണ്ട കഥ... അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ തകർത്ത ആ കഥ...

വയലൂർ ഗ്രാമം, പേരുപോലെതന്നെ വയലുകളും അവളും പുഴകളും കൊച്ചു അരുവികളും എല്ലാംനിറഞ്ഞഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമം. വയലേലകൾ കറ്റ മെതിക്കുന്ന ഗ്രാമീണ പെൺകൊടിമാർ. ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും ആകാശത്തെ നോക്കി സംസാരിക്കുന്ന വലിയ വലിയ മലകൾ. കളകളാരവം മുഴക്കി കുത്തിയൊലിച്ച് ഒഴുകുന്ന നദികൾ ദൈവം കഴിഞ്ഞുപോലെ എല്ലാംകൊണ്ടും സമൃദ്ധമായ ഒരു ഗ്രാമം. വയലി അരികിലെ വരമ്പിനോട് ചേർന്നു ഈ ഒരു കൊച്ചുരുവിക്കരികിൽ ഒരു

ആത്മധൈര്യം ആണ് വിജയം.

കറുത്തിരുണ്ട ആകാശ മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ണ് പൊത്തി കളിക്കുന്ന സൂര്യൻ എങ്ങും ഇരുട്ടാകുന്ന അനന്തതയിൽ പുതച്ച് ഇരിക്കുന്നു. ആർദ്ര മാർന്ന ഇളം കാറ്റുകൾ പുൽമേട്ടുകൾ തലോടിക്കൊണ്ടി ഓടുന്നു. എങ്ങും നിശബ്ദം .ജനലരികിൽ ചാരിയിരുന്ന് രമ്യ വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു ആ സുന്ദര മാർന്ന പ്രകൃതിയെ നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് അവൾ പോലുമറിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ തുടുത്ത ആ കൊച്ചു കവിൾ തടങ്ങളിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകുമ്പോൾ ആ കണ്ണുനീരിന് പറയാനുണ്ട്... ഒരു നീണ്ട കഥ... അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ തകർത്ത ആ കഥ...

വയലൂർ ഗ്രാമം, പേരുപോലെതന്നെ വയലുകളും അവളും പുഴകളും കൊച്ചു അരുവികളും എല്ലാംനിറഞ്ഞഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമം. വയലേലകൾ കറ്റ മെതിക്കുന്ന ഗ്രാമീണ പെൺകൊടിമാർ. ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും ആകാശത്തെ നോക്കി സംസാരിക്കുന്ന വലിയ വലിയ മലകൾ. കളകളാരവം മുഴക്കി കുത്തിയൊലിച്ച് ഒഴുകുന്ന നദികൾ ദൈവം കഴിഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാംകൊണ്ടും സമൃദ്ധമായ ഒരു ഗ്രാമം. വയലി അരികിലെ വരമ്പിനോട് ചേർന്നു ഈ ഒരു കൊച്ചാരുവിക്കരയിൽ ഒരു കൊച്ചു വീട് ഓട്ടു കൊണ്ടും ഓല കൊണ്ടും എല്ലാം തീർത്തു ഒരു കൊച്ചു വീട് മുറ്റത്ത്ഒരു ചെറിയ തുളസിത്തറയും തികച്ചും ഗ്രാമീണ മാർന്ന അന്തരീക്ഷം. അച്ഛനും അമ്മയും രമ്യയും ഒരുക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു കുടുംബമായിരുന്നു മയിരുന്നു അത്. അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെയു സന്തോഷത്തിന്റെയും നാളുകൾ . അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും ഏക

മകളായിരുന്ന ആവാൾ. അടുത്തുള്ള ഒരു ജന്മിയുടെ വീടിൻറെ പുനർ നിർമ്മാണമായിരുന്നു. ആത്മധൈര്യം ആണ് വിജയം.

കറുത്തിരുണ്ട ആകാശ മേഘലങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ണ് പൊത്തി കളിക്കുന്ന സൂര്യൻ എങ്ങും ഇരുട്ടാകുന്ന അനന്തതയിൽ പുതച്ച് ഇരിക്കുന്നു. ആർദ്ര മാർന്ന ഇളം കാറ്റുകൾ പുൽമേട്ടുകൾ തലോടിക്കൊണ്ടി ഓടുന്നു. എങ്ങും നിശബ്ദം .ജനലരികിൽ ചാരിയിരുന്ന് രമ്യ വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു ആ സുന്ദര മാർന്ന പ്രകൃതിയെ നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് അവൾ പോലുമറിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ തുടുത്ത ആ കൊച്ചു കവിൾ തടങ്ങളിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകുമ്പോൾ ആ കണ്ണുനീരിന് പറയാനുണ്ട്... ഒരു നീണ്ട കഥ... അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ തകർത്ത ആ കഥ...

വയലൂർ ഗ്രാമം, പേരുപോലെതന്നെ വയലുകളും അവളും പുഴകളും കൊച്ചു അരുവികളും എല്ലാംനിറഞ്ഞഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമം. വയലേലകൾ കറ്റ മെതിക്കുന്ന ഗ്രാമീണ പെൺകൊടിമാർ. ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും ആകാശത്തെ നോക്കി സംസാരിക്കുന്ന വലിയ വലിയ മലകൾ. കളകളാരവം മുഴക്കി കുത്തിയൊലിച്ച് ഒഴുകുന്ന നദികൾ ദൈവം കഴിഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാംകൊണ്ടും സമൃദ്ധമായ ഒരു ഗ്രാമം. വയലി അരികിലെ വരമ്പിനോട് ചേർന്നു ഈ ഒരു കൊച്ചുാരുവിക്കരയിൽ ഒരു കൊച്ചു വീട് ഓടു കൊണ്ടും ഓല കൊണ്ടും എല്ലാം തീർത്തു ഒരു കൊച്ചു വീട് മുറ്റത്ത്ഒരു ചെറിയ തുളസിത്തറയും തികച്ചും ഗ്രാമീണ മാർന്ന അന്തരീക്ഷം. അച്ഛനും അമ്മയും രമ്യയും ഒരുക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു

കുടുംബമായിരുന്നു മയിരുന്നു അത്. അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിൻെ്റയു സന്തോഷത്തിൻെ്റയും നാളുകൾ . അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും ഏക മകളായിരുന്നു ആവാൾ. അടുത്തുള്ള ഒരു ജന്മിയുടെ വീടിൻറെ പുനർ നിർമ്മാണമായിരുന്നു. ഈ യിടെ ഈ പ്രധാന ജോലി .രമ്യയെ ജീവനുതുല്യം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന അച്ഛനും അമ്മയും അതായിരുന്നു അവളുടെ ലോകം. അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും സന്തോഷത്തിനായി എന്തും ചെയ്യാൻ രമ്യ തയ്യാറായിരുന്നു. അങ്ങനെ യിരിക്കെ ഒരു ദിവസം രമ്യ സ്കൂളിൽ നിന്നും തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ കണ്ടത് അമ്മയുടെ കണ്ണുനീരും അച്ഛൻെ്റ ജീവനക്കാർ ശരീരവും മായിരുന്നു. അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും സ്നേഹത്തിൽ വളർന്ന രമ്യയ്ക്ക് പെട്ടെന്നുണ്ടായ അച്ഛൻെ്റ മരണം അവളെ എവിടെ ദുഃഖിതയാക്കി. നളുകൾക്കു ശേഷവും അവളുടെ മനസ്സിൽ അച്ഛൻെ്റ ഓർമ്മകൾ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു അവളുടെ തളർന്ന മനസ്സിന് ശക്തി വരുവാനുള്ള അമ്മയുടെ പരിശ്രമം വെറുതെയായി.

ആത്മധൈര്യം ആണ് വിജയം.

കറുത്തിരുണ്ട ആകാശ മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ണ് പൊത്തി കളിക്കുന്ന സൂര്യൻ എങ്ങും ഇരുട്ടാകുന്ന അനന്തതയിൽ പുതച്ച് ഇരിക്കുന്നു. ആർദ്ര മാർന്ന ഇളം കാറ്റുകൾ പുൽമേടുകൾ തലോടിക്കൊണ്ടി ഓടുന്നു. എങ്ങും നിശബ്ദം .ജനലരികിൽ ചാരിയിരുന്ന് രമ്യ വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു ആ സുന്ദര മാർന്ന പ്രകൃതിയെ നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് അവൾ പോലുമറിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ തുടുത്ത ആ കൊച്ചു കവിൾ തടങ്ങളിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകുമ്പോൾ ആ കണ്ണുനീരിന്

പറയാനുണ്ട്... ഒരു നീണ്ട കഥ... അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ തകർത്ത ആ കഥ...

വയലൂർ ഗ്രാമം, പേരുപോലെതന്നെ വയലുകളും അവളും പുഴകളും കൊച്ചു അരുവികളും എല്ലാംനിറഞ്ഞഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമം. വയലേലകൾ കറ്റ മെതിക്കുന്ന ഗ്രാമീണ പെൺകൊടിമാർ. ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും ആകാശത്തെ നോക്കി സംസാരിക്കുന്ന വലിയ വലിയ മലകൾ. കളകളാരവം മുഴക്കി കുത്തിയൊലിച്ച് ഒഴുകുന്ന നദികൾ ദൈവം കഴിഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാംകൊണ്ടും സമൃദ്ധമായ ഒരു ഗ്രാമം. വയലി അരികിലെ വരമ്പിനോട് ചേർന്നു ഈ ഒരു കൊച്ചുരുവിക്കരയിൽ ഒരു കൊച്ചു വീട് ഓടു കൊണ്ടും ഓല കൊണ്ടും എല്ലാം തീർത്ത ഒരു കൊച്ചു വീട് മുറ്റത്ത്ഒരു ചെറിയ തുളസിത്തറയും തികച്ചും ഗ്രാമീണ മാർന്ന അന്തരീക്ഷം. അച്ഛനും അമ്മയും രമ്യയും ഒരുക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു കുടുംബമായിരുന്ന മയിരുന്നു അത്. അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിൻെറയു സന്തോഷത്തിൻെറയും നാളുകൾ . അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും ഏക മകളായിരുന്നു ആവാൾ. അടുത്തുള്ള ഒരു ജന്മിയുടെ വീടിൻറെ പുനർ നിർമ്മാണമായിരുന്നു. ഈ യിടെ ഈ പ്രധാന ജോലി .രമ്യയെ ജീവനുതുല്യം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന അച്ഛനും അമ്മയും അതായിരുന്നു അവളുടെ ലോകം. അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും സന്തോഷത്തിനായി എന്തും ചെയ്യാൻ രമ്യ തയ്യാറായിരുന്നു. അങ്ങനെ യിരിക്കെ ഒരു ദിവസം രമ്യ സ്കൂളിൽ നിന്നും തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ കണ്ടത് അമ്മയുടെ കണ്ണുനീരും അച്ഛൻെറ ജീവനക്കാർ ശരീരവും മായിരുന്നു. അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും സ്നേഹത്തിൽ വളർന്ന രമ്യയ്ക്ക് പെട്ടെന്നുണ്ടായ അച്ഛൻെറ മരണം അവളെ

എവിടെ ദുഃഖിതയാക്കി. നാളുകൾക്കു ശേഷവും അവളുടെ മനസ്സിൽ അച്ഛന്റെ ഓർമ്മകൾ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു അവളുടെ തളർന്ന മനസ്സിന് ശക്തി വരുവാനുള്ള അമ്മയുടെ പരിശ്രമം വെറുതെയായി. ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാം റാങ്കോടെ നിന്നിരുന്ന രമ്യ അവസാനമായി. അമ്മയുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും അമ്മ വീണ്ടും വീണ്ടും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മകളുടെ പഠനത്തിനായി അമ്മ പല പല വീടുകളിലും ചന്തകളിലും എആത്മധൈര്യം ആണ് വിജയം.

കറുത്തിരുണ്ട ആകാശ മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ണ് പൊത്തി കളിക്കുന്ന സൂര്യൻ എങ്ങും ഇരുട്ടാകുന്ന അനന്തതയിൽ പുതച്ച് ഇരിക്കുന്നു. ആർദ്ര മാർന്ന ഇളം കാറ്റുകൾ പുൽമേടുകൾ തലോടിക്കൊണ്ടി ഓടുന്നു. എങ്ങും നിശബ്ദം .ജനലരികിൽ ചാരിയിരുന്ന് രമ്യ വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു ആ സുന്ദര മാർന്ന പ്രകൃതിയെ നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് അവൾ പോലുമറിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ തുടുത്ത ആ കൊച്ചു കവിൾ തടങ്ങളിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകുമ്പോൾ ആ കണ്ണുനീരിന് പറയാനുണ്ട്... ഒരു നീണ്ട കഥ... അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ തകർത്ത ആ കഥ...

വയലൂർ ഗ്രാമം, പേരുപോലെതന്നെ വയലുകളും അവളും പുഴകളും കൊച്ചു അരുവികളും എല്ലാംനിറഞ്ഞഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമം. വയലേലകൾ കറ്റ മെതിക്കുന്ന ഗ്രാമീണ പെൺകൊടിമാർ. ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും ആകാശത്തെ നോക്കി സംസാരിക്കുന്ന വലിയ വലിയ മലകൾ. കളകളാരവം മുഴക്കി കുത്തിയൊലിച്ച് ഒഴുകുന്ന നദികൾ ദൈവം

കഴിഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാംകൊണ്ടും സമൃദ്ധമായ ഒരു ഗ്രാമം. വയലി അരികിലെ വരമ്പിനോട് ചേർന്ന് ഈ ഒരു കൊച്ചാരുവിക്കരയിൽ ഒരു കൊച്ചു വീട് ഓട്ടു കൊണ്ടും ഓല കൊണ്ടും എല്ലാം തീർത്ത ഒരു കൊച്ചു വീട് മുറ്റത്ത്ഒരു ചെറിയ തുളസിത്തറയും തികച്ചും ഗ്രാമീണ മാർന്ന അന്തരീക്ഷം. അച്ഛനും അമ്മയും രമ്യയും ഒരുക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു കുടുംബമായിരുന്ന മയിരുന്നു അത്. അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെയു സന്തോഷത്തിന്റെയും നാളുകൾ . അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും ഏക മകളായിരുന്ന ആവാൾ. അടുത്തുള്ള ഒരു ജന്മിയുടെ വീടിൻറെ പുനർ നിർമ്മാണമായിരുന്നു. ഈ യിടെ ഈ പ്രധാന ജോലി .രമ്യയെ ജീവനുതുല്യം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന അച്ഛനും അമ്മയും അതായിരുന്നു അവളുടെ ലോകം. അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും സന്തോഷത്തിനായി എന്തും ചെയ്യാൻ രമ്യ തയ്യാറായിരുന്നു. അങ്ങനെ യിരിക്കെ ഒരു ദിവസം രമ്യ സ്കൂളിൽ നിന്നും തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ കണ്ടത് അമ്മയുടെ കണ്ണുനീരും അച്ഛന്റെ ജീവനക്കാർ ശരീരവും മായിരുന്നു. അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും സ്നേഹത്തിൽ വളർന്ന രമ്യയ്ക്ക് പെട്ടെന്നുണ്ടായ അച്ഛന്റെ മരണം അവളെ എവിടെ ദുഃഖിതയാക്കി. നളുകൾക്കു ശേഷവും അവളുടെ മനസ്സിൽ അച്ഛന്റെ ഓർമ്മകൾ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു അവളുടെ തളർന്ന മനസ്സിന് ശക്തി വരുവാനുള്ള അമ്മയുടെ പരിശ്രമം വെറുതെയായി. ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാം റാങ്കോടെ നിന്നിരുന്ന രമ്യ അവസാനമായി. അമ്മയുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും അമ്മ വീണ്ടും വീണ്ടും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മകളുടെ പഠനത്തിനായി അമ്മ പല പല വീടുകളിലും ചന്തകളിലും എല്ലാം ജോലി ചെയ്തു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം അവൾ അച്ഛൻറെ വെറുതെ

ഡയറി വായിച്ചു. തന്നെപ്പറ്റിയുള്ള അച്ഛന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് അവൾക്ക് ആത്മധൈര്യം ആണ് വിജയം.

കറുത്തിരുണ്ട ആകാശ മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ണ് പൊത്തി കളിക്കുന്ന സൂര്യൻ എങ്ങും ഇരുട്ടാകുന്ന അനന്തതയിൽ പുതച്ച് ഇരിക്കുന്നു. ആർദ്ര മാർന്ന ഇളം കാറ്റുകൾ പുൽമേട്ടുകൾ തലോടിക്കൊണ്ടി ഓടുന്നു. എങ്ങും നിശബ്ദം .ജനലരികിൽ ചാരിയിരുന്ന് രമ്യ വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു ആ സുന്ദര മാർന്ന പ്രകൃതിയെ നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് അവൾ പോലുമറിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ തുടുത്ത ആ കൊച്ചു കവിൾ തടങ്ങളിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകുമ്പോൾ ആ കണ്ണുനീരിന് പറയാനുണ്ട്... ഒരു നീണ്ട കഥ... അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ തകർത്ത ആ കഥ...

വയലൂർ ഗ്രാമം, പേരുപോലെതന്നെ വയലുകളും അവളും പുഴകളും കൊച്ചു അരുവികളും എല്ലാംനിറഞ്ഞതൊരു കൊച്ചു ഗ്രാമം. വയലേലകൾ കറ്റ മെതിക്കുന്ന ഗ്രാമീണ പെൺകൊടിമാർ. ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും ആകാശത്തെ നോക്കി സംസാരിക്കുന്ന വലിയ വലിയ മലകൾ. കളകളാരവം മുഴക്കി കുത്തിയൊലിച്ച് ഒഴുകുന്ന നദികൾ ദൈവം കഴിഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാംകൊണ്ടും സമൃദ്ധമായ ഒരു ഗ്രാമം. വയലി അരികിലെ വരമ്പിനോട് ചേർന്നു ഈ ഒരു കൊച്ചുരുവിക്കരയിൽ ഒരു കൊച്ചു വീട് ഓടു കൊണ്ടും ഓല കൊണ്ടും എല്ലാം തീർത്തു ഒരു കൊച്ചു വീട് മുറ്റത്ത്ഒരു ചെറിയ തുളസിത്തറയും തികച്ചും ഗ്രാമീണ മാർന്ന അന്തരീക്ഷം. അച്ഛനും അമ്മയും രമ്യയും ഒരുക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു

കുടുംബമായിരുന്നു മയിരുന്നു അത്. അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിൻെ്റയു സന്തോഷത്തിൻെ്റയും നാളുകൾ . അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും ഏക മകളായിരുന്നു ആവാൾ. അടുത്തുള്ള ഒരു ജന്മിയുടെ വീടിൻറെ പുനർ നിർമ്മാണമായിരുന്നു. ഈ യിടെ ഈ പ്രധാന ജോലി .രമ്യയെ ജീവനുതുല്യം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന അച്ഛനും അമ്മയും അതായിരുന്നു അവളുടെ ലോകം. അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും സന്തോഷത്തിനായി എന്തും ചെയ്യാൻ രമ്യ തയ്യാറായിരുന്നു. അങ്ങനെ യിരിക്കെ ഒരു ദിവസം രമ്യ സ്കൂളിൽ നിന്നും തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ കണ്ടത് അമ്മയുടെ കണ്ണുനീരും അച്ഛൻെ്റ ജീവനക്കാർ ശരീരവും മായിരുന്നു. അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും സ്നേഹത്തിൽ വളർന്ന രമ്യയ്ക്ക് പെട്ടെന്നുണ്ടായ അച്ഛൻെ്റ മരണം അവളെ എവിടെ ദുഃഖിതയാക്കി. നളുകൾക്കു ശേഷവും അവളുടെ മനസ്സിൽ അച്ഛൻെ്റ ഓർമ്മകൾ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു അവളുടെ തളർന്ന മനസ്സിന് ശക്തി വരുവാനുള്ള അമ്മയുടെ പരിശ്രമം വെറുതെയായി. ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാം റാങ്കോടെ നിന്നിരുന്ന രമ്യ അവസാനമായി. അമ്മയുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും അമ്മ വീണ്ടും വീണ്ടും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മകളുടെ പഠനത്തിനായി അമ്മ പല പല വീടുകളിലും ചന്തകളിലും എല്ലാം ജോലി ചെയ്തു. ചെയ്തു അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം അവൾ അച്ഛൻറെ വെറുതെ ഡയറി വായിച്ചു. തന്നെ പറ്റിയുള്ള അച്ഛൻെ്റ കാഴ്ചപ്പാട് അവൾക്ക് ശക്തിപകർന്നു. അച്ഛൻെ്റ സ്വപ്നം പോലെ അവൾക്കും ഉയരങ്ങളിൽ എത്താനുള്ള പരിശ്രമം അങ്ങനെ അച്ഛൻെ്റയും അമ്മയുടെയും സന്തോഷത്തിനായി അവൾ വീണ്ടും വീണ്ടും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.ആത്മധൈര്യം ആണ് വിജയം.

കറുത്തിരുണ്ട ആകാശ മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ണ് പൊത്തി കളിക്കുന്ന സൂര്യൻ എങ്ങും ഇരുട്ടാകുന്ന അനന്തതയിൽ പുതച്ച് ഇരിക്കുന്നു. ആർദ്ര മാർന്ന ഇളം കാറ്റുകൾ പുൽമേട്ടുകൾ തലോടിക്കൊണ്ടി ഓടുന്നു. എങ്ങും നിശബ്ദം .ജനലരികിൽ ചാരിയിരുന്ന് രമ്യ വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു ആ സുന്ദര മാർന്ന പ്രകൃതിയെ നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് അവൾ പോലുമറിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ തുടുത്ത ആ കൊച്ചു കവിൾ തടങ്ങളിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകുമ്പോൾ ആ കണ്ണുനീരിന് പറയാനുണ്ട്... ഒരു നീണ്ട കഥ... അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ തകർത്ത ആ കഥ...

വയലൂർ ഗ്രാമം, പേരുപോലെതന്നെ വയലുകളും അവളും പുഴകളും കൊച്ചു അരുവികളും എല്ലാംനിറഞ്ഞഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമം. വയലേലകൾ കറ്റ മെതിക്കുന്ന ഗ്രാമീണ പെൺകൊടിമാർ. ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും ആകാശത്തെ നോക്കി സംസാരിക്കുന്ന വലിയ വലിയ മലകൾ. കളകളാരവം മുഴക്കി കുത്തിയൊലിച്ച് ഒഴുകുന്ന നദികൾ ദൈവം കഴിഞ്ഞതുപോലെ എല്ലാംകൊണ്ടും സമൃദ്ധമായ ഒരു ഗ്രാമം. വയലി അരികിലെ വരമ്പിനോട് ചേർന്നു ഈ ഒരു കൊച്ചാരുവിക്കരയിൽ ഒരു കൊച്ചു വീട് ഓട്ടു കൊണ്ടും ഓല കൊണ്ടും എല്ലാം തീർത്തു ഒരു കൊച്ചു വീട് മുറ്റത്ത്ഒരു ചെറിയ തുളസിത്തറയും തികച്ചും ഗ്രാമീണ മാർന്ന അന്തരീക്ഷം. അച്ഛനും അമ്മയും രമ്യയും ഒരുക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു കുടുംബമായിരുന്നു മയിരുന്നു അത്. അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിൻ്റെയു സന്തോഷത്തിൻ്റെയും നാളുകൾ . അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും ഏക മകളായിരുന്നു ആവാൾ. അടുത്തുള്ള ഒരു ജന്മിയുടെ വീടിൻറെ പുനർ

നിർമ്മാണമായിരുന്നു. ഈ യിടെ ഈ പ്രധാന ജോലി .രമ്യയെ ജീവനുതുല്യം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന അച്ഛനും അമ്മയും അതായിരുന്നു അവളുടെ ലോകം. അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും സന്തോഷത്തിനായി എന്തും ചെയ്യാൻ രമ്യ തയ്യാറായിരുന്നു. അങ്ങനെ യിരിക്കെ ഒരു ദിവസം രമ്യ സ്കൂളിൽ നിന്നും തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ കണ്ടത് അമ്മയുടെ കണ്ണുനീരും അച്ഛൻെ്റ ജീവനക്കാർ ശരീരവും മായിരുന്നു. അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും സ്നേഹത്തിൽ വളർന്ന രമ്യയ്ക്ക് പെട്ടെന്നുണ്ടായ അച്ഛൻെ്റ മരണം അവളെ എവിടെ ദുഃഖിതയാക്കി. നളുകൾക്കു ശേഷവും അവളുടെ മനസ്സിൽ അച്ഛൻെ്റ ഓർമ്മകൾ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു അവളുടെ തളർന്ന മനസ്സിന് ശക്തി വരുവാനുള്ള അമ്മയുടെ പരിശ്രമം വെറുതെയായി. ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാം റാങ്കോടെ നിന്നിരുന്ന രമ്യ അവസാനമായി. അമ്മയുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും അമ്മ വീണ്ടും വീണ്ടും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മകളുടെ പഠനത്തിനായി അമ്മ പല പല വീടുകളിലും ചന്തകളിലും എല്ലാം ജോലി ചെയ്തു. ചെയ്തു അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം അവൾ അച്ഛൻറെ വെറുതെ ഡയറി വായിച്ചു. തന്നെ പറ്റിയുള്ള അച്ഛൻെ്റ കാഴ്ചപ്പാട് അവൾക്ക് ശക്തിപകർന്നു. അച്ഛൻെ്റ സ്വപ്നം പോലെ അവൾക്കും ഉയരങ്ങളിൽ എത്താനുള്ള പരിശ്രമം. അങ്ങനെ അച്ഛൻെ്റയും അമ്മയുടെയും സന്തോഷത്തിനായി അവൾ വീണ്ടും വീണ്ടും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്നേഹത്തിൻെ്റ അതിരുകളില്ലാത്ത ലോകത്തിലേക്ക് തന്നെ ഇറക്കി കൊണ്ടു പോയ അച്ഛനെയും അച്ഛൻെ്റ വാക്കുകളും അവൾ എന്നും ഒരു ഊന്നു വടിയായി ഉപയോഗിച്ചു. അങ്ങനെ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു...

മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു... വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ഓരോ ഘട്ടത്തിലും തൻെറ മാതാപിതാക്കളുടെ

വാക്കുകളെല്ലാം ഓർത്തു കൊണ്ട് അവൾ മുന്നോരിക്കൊണ്ടിരുന്നു

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം അമ്മകുമൊത്ത് ഡിഗ്രി പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ അവൾ നഗരത്തിൽ നിന്നും ഗ്രാമത്തിലെക്ക് മടങ്ങുകയായിരുന്നു.റോഡ് മുറിച്ചു കടക്കുന്ന-തിനിടെ തട്ടിവീണ അമ്മയെ പാഞ്ഞുവന്ന ഒരു വണ്ടി കൊണ്ടുപോയി അവസാന നിമിഷത്തിൽ അമ്മ അവളോടു പറഞ്ഞു ''മോളെ അഛൻെറ അഗ്രഹം പോലെ മോള് വലിയ ഒരാളാകണം. എത്ര വിഷമം വന്നാലും തളരരുത്. ഈലോകം മുഴുവൻ....ഇത്ര പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അമ്മയുടെ ശ്യാസം നിലച്ചിരുന്നു ആരുമില്ലതെ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോയ അവളുടെ ഹ്ദയം തകർന്നു എങ്കിലും അമ്മയുടെ ശക്തിയേറിയ മുർച്ചയുള്ള ആ വാക്കുകൾ അവളുടെ ഹ്രദയത്തിൽ തുളച്ചുകയറിയിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി അവൾ വീണ്ടും പരിശ്രുമിച്ചു. അമ്മ അവസാനമായി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അവൾ പൂർണ്ണമാക്കി പറഞ്ഞു "ഞാൻ ഈ ലോകം മുഴുവൻ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാകും"... ഉയരങ്ങളിലേക്കുള്ള ഓരോ ചവിട്ടുപടിയും കയറുമ്പോൾ അവൾ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു എങ്കിലും അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും വാക്കുകൾ അവളെ പരാജയത്തിലേക്ക് തള്ളിയിടുന്നവയായിരുന്നില്ല. ഒരു അവസരവും അവൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയില്ല. ഒരോ നിമിഷവും അവൾ തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള നൂലുകളായി കണ്ടു. അതിൽ പിടിച്ചു കയറാൻ അവൾ പരിശ്രുമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ അവളുടെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള അവസാന ചവിട്ടുപടിയിൽ അവൾ പരാജയപ്പെടും എന്ന് കൂട്ടുകാരും ബന്ധുക്കളും പറഞ്ഞെങ്കിലും അവൾ ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു"എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും

എന്നോടൊപ്പമുണ്ട് തോൽവി എന്നത് അവരിൽ വിഷമമുണ്ടാക്കുമെങ്കിൽ അത് എനിക്കുള്ളതല്ല"

പെട്ടെന്ന് ഒരു ശബ്ദം മുഴങ്ങി. രമ്യ ഒന്നുവിറച്ചു. അവളുടെ കവിൾത്തടങ്ങളിൽ വന്നു തുളുമ്പുകയായിരുന്ന കണ്ണുനീർ ഒഴുകി ഭൂമിയിലേക്കു പതിച്ചപ്പോൾ ആ ഭൂമി അതിനെ സ്നേഹത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു. മഴ വന്നു ഭൂമിയെ തണുപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപേ ആ കണ്ണുനീർതുള്ളി അവളുടെ ജീവിതമായ കഥകൾ ഭൂമിയെയും തണുപ്പിച്ചു. അവളുടെ കണ്ണുനീർ ഭൂമിയിലേക്ക് ഒഴുകി വീഴുമ്പോൾ അവളുടെ പരിശ്രമത്തിന്റെയും ആത്മദൈര്യത്തിന്റയും കഥയായ അവളുടെ ജിവിതം ഭൂമി അറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു

പെട്ടെന്ന് ഏതോ ദിക്കിൽ നിന്ന് അവൾ ഒരുവിളികേട്ടു. "

മോളേ"... ഏതോ സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നെ പോലെ അവൾ എഴുന്നേറ്റു.വിണ്ടുംആരോ വിളിക്കുന്നു "മോളേ"....അവൾ പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ മറുപടി എന്നോണം പറഞ്ഞു "അമ്മേ" തന്റെ അമ്മവിളിക്കുന്നതു പോലെ തോന്നി ആ ശബ്ദം കേട്ട ദിക്കിലേക്ക് അവൾ നടന്നു. കാർ പോർച്ചിൽ നിന്ന് ഒരു സ്ത്രീ വിളിക്കുകയാണ്. അവളുടെ അമ്മയെ പോലെയാണ് രമ്യക്ക് തോന്നിയത്. ആ സ്ത്രീ അനാഥയാണ് എന്തെങ്കിലും സഹായം ചോദിച്ചാണ് ആ സ്ത്രീ വന്നത്. ആ സ്ത്രീയെ സ്വന്തം അമ്മയെപ്പോലെ കരുതിയ അവൾ ആ സ്ത്രീക്ക് ഭക്ഷണം നൽകാനായി അകത്തേക്കു ക്ഷണിച്ചു. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിടെ ആ സ്ത്രീ ചോദിച്ചു. മോളേ, മോടെ പേര് എന്താ? എന്തുവാ ചെയ്യണെ? തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഭാഷാ രീതിയായിലുന്നു ആ

സ്ത്രിയുടെത്. രമ്യ മറുപടി എന്നാന്നണമ്മേ,ഞാൻ സയന്റിസ്റ്റാ ആ... മോളാണോ ആ കുട്ടി പത്രത്തിൽ

ഉണ്ടായിരിന്നത്.ആ അമ്മേ രമ്യ പറഞ്ഞു.

ഈശ്വരാ ....എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആസ്മി പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റു .ആ അമ്മയെ പിടിച്ചു ഇരുത്തികൊണ്ട് രമ്യ പറഞ്ഞു.

"ബഹുമാനം അല്ല അമ്മേ സ്നേഹമാണ് വേണ്ടത്.എന്റെ അഛനും അമ്മയും എന്നെ
വിട്ടു പോയി എങ്കിലും ഞാൻ അവരുടെ വാക്കിനെ
സ്നേഹിച്ച് ഇവിടെ വരൊ എത്തി സ്നേഹവും പരിശ്രമം
ഉണ്ട് എങ്കിൽ ലഭിക്കാത്തതായി ഒന്നും തന്നെ ഇല്ല അമ്മേ....
പുറത്ത് മഴ കലിതുള്ളി ആടുകയാണ്, അവൾമെല്ലെ പുറത്തേക്കു
നോക്കികൊണ്ട് നിറഞ്ഞകണ്ണുകളോടെ പറഞ്ഞു.
എന്റെ അഛന്റെയും അമ്മയുടെയും വാക്കുകളും എന്റെ
പരിശ്രമവുമാണ് എന്നെ ഇവിടെ എത്തിച്ചത് അവർ ഇപ്പോൾ
എന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ........

(***സെമീഹ***)

ഉത്സവം

താളമേളകൾ ഉയരുകയായ്
മണ്ണും മനസ്സും നിറയുകയായ്
വയലുകളെല്ലാം കതിരണിഞ്ഞു
വൃക്ഷലതാതികൾ പൂത്തുലഞ്ഞു
അമ്പലമുറ്റത്ത് കൊട്ടും പാട്ടും
ഓരോ മനസ്സും സന്തോഷത്തിൻ
സ്വർണ്ണപ്പൂത്തിരികൾ വിടർന്നു പൊങ്ങി
ഓരോ നാട്ട.നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞു
കാലുകൾ തുള്ളാൻ ധൃതികാട്ടി
കൈകൾകൊട്ടാൻ തുടിച്ചുണർന്നു
ഹൃദയത്തിൻ തുടിപ്പ് ഉദിച്ചുയർന്നു
കണ്ണും കരളും മണ്ണും മനവും
പടിയായ് പടിയായ് അരവങ്ങളുയർത്തി
അഘോഷത്തിൽ അയരവങ്ങൾ
സ്വാതന്ത്ര്യാത്തിൻ മേളങ്ങൾ
ആഹാ എന്തു രസം
എന്തൊരു ചന്തം
കുട്ടി കൊലുസുകൾ ചിലങ്കയണിഞ്ഞു
നാഗവല്ലികൾ ചാടിത്തിമിർത്തു
ഉത്സവം അങ്ങനെ ആഘോഷം
ആഘോഷ മേളങ്ങൾ എങ്ങും

ചെണ്ടവാദ്യങ്ങൾ പടക്കമേളങ്ങൾ

എങ്ങു. ആരവ എങ്ങു ഉത്സവം

ആരവമായ ഉത്സവഘോഷം.

(അനശ്വര. ഐ. വി)

മാതൃഭാഷ

ആധുനിക സമൂഹത്തിൽ നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയായ മലയാളം ഒരുപാടുവെല്ലുവിളികൾനേരിടുന്നുണ്ട്.മാതൃഭാഷയോടും മാതൃരാജ്യത്തോടും ഉള്ള സ്നേഹം ക്രമാതിതമായി കുറഞ്ഞുവരികയാണ്. ആധുനിക സമൂഹത്തിൽ നമ്മുടെ നാളെകളായ കുട്ടികളിൽ പോലും മലയാള ഭാഷയോടും സംസ്കാരത്തോടും ഉള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകൾ തന്നെ വ്യത്യസ്തമാണ് കേരളിയരുടെ സ്വന്തം മാതൃഭാഷയായ മലയാളത്തോടുള്ള മലയാളഭാഷയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകാത്ത ആധുനിക ജനത ഇംഗ്ലീഷ് പോലുള്ള ഭാഷകളിലേക്കാണ് ചാകുന്നത്. കാഴ്ചപാടുതന്നെ ആധുനിക സമൂഹം മാറ്റിമറിചിടുകയാണ്

തന്റെ മക്കൾ മലയാളത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ഇംഗ്ലീഷ് അല്ലെങ്കിൽ
മറ്റെതെങ്കിലും ഭാഷ അറിഞ്ഞിരിക്കണം എന്ന ആധുനിക സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് വ്യത്യസ്തമാണ്.

പണ്ടുകാലങ്ങളിലെ ജനതകൾക്ക് സ്വന്തം മാതൃഭാഷയായ മലയാളത്തോടും മാതൃരാജ്യത്തോടും അതിതീവ്രമായ പ്രണയമായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിലുണ്ടോ തന്റെ മതൃരാജ്യേത്തേകം മാതൃഭാഷയേയും ഇബമാർന്ന മധുരമാർന്ന കവിതകൾ രചിക്കാൻ കവികൾകു കഴിയുന്നു?സ്വന്തം അമ്മയെപ്പോലെ മാതൃഭായെ സ്നേഹിചിരുന്ന വ്യക്തികളും അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. തനിക്ക് മാതൃഭാഷയോടുള്ള സ്നേഹം അറുത്തു മാറ്റനാകത്തതാണെന്ന്അവർ ചൂണ്ടിക്കട്ടുന്നു.

നാം കേരളത്തിൽ ജനിച്ചു.കേരളത്തിൽ വസിക്കുന്നു. നാം കേരളീയരാണ് നാം മലയാളികളാണ് എന്നതു കൊണ്ടു മാത്രം ഒരു വ്യക്തി പൂർണമാകുന്നില്ല മലയാള ഭാഷയെ അറിയണം .അതിനെ സ്നേഹിക്കണം ആദരിക്കണം.
എങ്കിൽ മാത്രമേ മലയാളി എന്നു പറയാൻ നമുക്ക് അവകാശം ഉള്ളൂ.മലയാള ഭാഷയെ ജിവനു ല്യം സനേഹിചിരുന്ന വ്യക്തികളുണ്ടായിരുന്നു. ലോകമെങ്ങും അറിയപ്പെടുന്നന കവികളും ഉണ്ടായിരുന്നു.വൈക്കംമുഹമ്മദ് ബാഷീർ,വൈലോപ്പിള്ളി, തകഴി,കുഞ്ഞുണ്ണി മാഷ് ഇവരെല്ലാം കേരളിയരായീരുന്നു....
മലയാളികളായിരുന്ന കേരളിയരുടെ മാതൃഭാഷയായ

മലയാളത്തെ ഇവർ ജീവനതുല്യം സ്നേഹിചിരുന്നു.
ആദരിചിരുന്നു.ഇത്രയും മഹാൻമാരും മഹാകവികളും
ജനിച്ചുവർന്നു. മണ്ണറിഞ്ഞ ഭൂമിയാണ് നമ്മുടെ കേരളം
അവിടെ വളർന്നുവന്ന ഭാഷയാണ് നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയാണ്
മലയാളം.കേരളത്തില് ജനിച്ച് വളർന്ന കേരളിയ മണ്ണില്
കളിച്ചുവളർന്ന വ്യക്തികളാണ് നമ്മള് എക്കിലും ആ മഹാന്മാരായ
വ്യക്തിത്തങ്ങള് ആമഹാൻമാരായ കവികള് ഇവരെല്ലാം
ഊന്നിപിടിച്ച മലയാള ഭാഷയെ നാം മറക്കുപോള്.
നാം നമ്മുടെ കേരളഭ്രൂമിയെയും മറക്കുന്നു.
കേരളത്തില് വളർന്ന മലയാളികളായിട്ടുപോലും നാം
മലയാളത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല.മലയാളഭാഷയെ പരിഗണനുന്നില്ല
വളർത്തുനില്ല.

മലയാളഭാഷയോമടുള്ള വെറുപ്പ് പരിഗണയിലും
ആധുനിക സമൂഹത്തില് വ്യപിച്ചിരിക്കുന്നു.
ഈകാലഘട്ടത്തില് മലയാള ഭാഷയുടെ ഉയർത്തെഴുന്നെല്പ്പ്
അനിവാര്യമാണ്. മലയാളഭാഷയെ ഉയർത്തിപിടികെണ്ടതിൻെ
ആവശ്യകത നാം ആധുനിക സമൂഹത്തില് വളർത്തിയെടുക്കണം.
മലയാള ഭാഷയെ തള്ളിത്താഴെയിടുന്ന ആധൂനിക ജനതയെ
നമ്മള് മനസിലാക്കണം. ഈകേരളത്തിൻെ മഹത്തം
കേരളിയരുടെ അഭിമാനം മലയാള ഭാഷയുടെ മഹത്തം

മലയാള ഭാഷയുടെ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പ്.

(***സെമീഹ***)

സ്കൂൾ ഭരണഘടന പ്രകാശനം

ഗാന്ധിസ്മാരക ഹൈസ്കൂൾ അഷ്ടമിച്ചിറ

സർഗ്ഗ വിദ്യാലയം 2019 - 20

തിറയാട്ടം

കുരുത്തോല കൈവേല പരിശീലനം

ഓണപ്പൊട്ടൻ

ചെസ്സ്

ANNUAL DAY INAUGURATION & CELEBRATIONS

നന്ദി.